

**ПРО ПОБУДОВУ ТОЧНИХ РОЗВ'ЯЗКІВ КРАЙОВИХ ЗАДАЧ ІЗ
ЗАДАНИМ КЛАСОМ ДИФЕРЕНЦІЙОВНОСТІ В ОБЛАСТЯХ
СКЛАДНОЇ ФОРМИ**

Литвин О.М., Лобанова Л.С.

Українська інженерно-педагогічна академія, Харків, Україна

В праці [1] запропоновано загальний метод побудови точних розв'язків крайових задач для диференціальних рівнянь з частинними похідними другого порядку еліптичного типу в областях складної форми. Метод істотно використовує оператори сплайн-інтерлінації функцій двох змінних. В даній роботі метод сплайн-інтерлінації функції двох змінних використовується для побудови і дослідження точних розв'язків неоднорідних крайових задач для диференціальних рівнянь еліптичного типу, що мають заданий клас диференційованості, в областях складної форми. Актуальність роботи пояснюється тим, що при розробці нових чисельних методів розв'язання крайових задач в областях складної форми виникає необхідність тестування запропонованих алгоритмів, яке зручно проводити на задачах з відомими розв'язками, що дозволяє зробити аналіз точності наближення. В роботі розглянуто приклади для області, яка має форму "швеллера", та для Z – подібної області.

Стан проблеми. Як відомо, загальний метод побудови функцій, які задовольняють неоднорідним граничним умовам Діріхле, Неймана та мішаним, може бути реалізований за допомогою R -функцій, запропонованих В.Л. Рвачовим [2–4]. Але, як відмічається у роботі [5], при використанні структурного методу, побудованого з використанням R -функцій В. Л. Рвачова, виникають деякі проблеми: проблема кутових точок; проблема продовження слідів функцій і їх нормальних похідних з границі у внутрішні точки області інтегрування G зі збереженням класу диференційованості $C^r(G)$; проблема зміни типу граничних умов у деяких довільних точках границі; проблема побудови структур наближених розв'язків із заданими слідами на M лініях, якщо $m(m \geq 3)$ з них перетинаються в одній точці тощо. Ці наведені вище проблеми можуть бути успішно розв'язані за допомогою методів інтерлінації функції двох змінних, інтерфлетації функції трьох або більше змінних [5–6]. Тому використаний в даній роботі метод побудови точних розв'язків не завжди може бути застосований при використанні R -функцій.

Постановка задачі. На основі сплайн – інтерлінації функцій двох змінних побудуємо точний розв'язок крайової задачі для самоспряженого еліптичного оператора $2m$ -го порядку:

$$L_{2m}u(x, y) = f(x, y), \quad (x, y) \in \Omega \quad (1)$$

$$\left. \frac{\partial^p u}{\partial \nu^p} \right|_{\partial \Omega} = g_p(x, y), \quad p = \overline{0, m-1} \quad (2)$$

ν – нормаль, направлена всередину області Ω ,

$$L_{2m} = \sum_{r+s \leq m} (-1)^{r+s} D^{(r,s)}(a_{r,s}(x,y)D^{(r,s)}).$$

Теорема. Нехай права частина диференціального рівняння (1) визначається рівністю $f(x,y) = L_{2m}U(x,y)$, де $U(x,y)$ визначається відповідною формулою інтерлінації в кожному з елементів розбиття області інтегрування Ω прямими $x = x_k, y = y_\ell$ ($k = \overline{0, n_1+1}, \ell = \overline{0, n_2+1}$) (прямокутному, прямокутному з однією криволінійною, взагалі кажучи, стороною, яка належить до границі області Ω інтегрування, трикутному, трикутному, з однією криволінійною, взагалі кажучи, гіпотенузою, яка належить границі області інтегрування). Тоді існують такі функції $\phi_{\ell,q}(x), \psi_{k,p}(y), 0 \leq p, q \leq r$ та сталі $u^{(p,q)}(x_k, y_\ell)$, при яких $U(x,y) \in C^r(\overline{D}), r \geq 1$ і є точним розв'язком крайової задачі із вказаною правою частиною та граничними умовами Діріхле, або є точним розв'язком крайової задачі із вказаною правою частиною та граничними умовами Діріхле, або Неймана або мішаними граничними умовами. В залежності від типу граничних умов і від значення r функції $\phi_{\ell,q}(x), \psi_{k,p}(y), 0 \leq p, q \leq r$ вибираються рівними заданим граничним функціям.

Опис методу. Припустимо, що область $\Omega \subset [a, b] \times [c, d]$ є багатокутником, обмеженим прямими, паралельними вісям координат системи Oxy . Поділимо її на прямокутні елементи $\Pi_{k,\ell} = [x_{k-1}, x_k] \times [y_{\ell-1}, y_\ell]$ прямими

$$x = x_k, k = \overline{1, n_1}, a = x_0 < x_1 < x_2 < \dots < x_{n_1} = b;$$

$$y = y_\ell, \ell = \overline{1, n_2}, c = y_0 < y_1 < y_2 < \dots < y_{n_2} = d.$$

Позначимо

$$H_{i,j}(x) = \begin{cases} \sum_{r=0}^{m-j-1} \frac{1}{r!j!} \left[\frac{(x-x_i)^m}{\omega(x)} \right]_{x=x_i}^{(r)} \frac{\omega(x)}{(x-x_i)^{m-j-r}}, & x_{k-1} \leq x \leq x_k \\ 0, & x < x_{k-1}, x > x_k \end{cases}, \quad (3)$$

$$\omega(x) = (x-x_{k-1})^m (x-x_k)^m, \quad i = k-1, k; \quad j = \overline{0, m-1};$$

аналогічно

$$h_{p,q}(y) = \begin{cases} \sum_{s=0}^{m-q-1} \frac{1}{s!q!} \left[\frac{(y-y_p)^m}{\omega(y)} \right]_{y=y_p}^{(s)} \frac{\omega(y)}{(y-y_p)^{m-q-s}}, & y_{\ell-1} \leq y \leq y_\ell \\ 0, & y < y_{\ell-1}, y > y_\ell \end{cases} \quad (4)$$

$$\omega(y) = (y-y_{\ell-1})^m (y-y_\ell)^m, \quad p = \ell-1, \ell; \quad q = \overline{0, m-1};$$

$$\phi_{q,j}(x) = \frac{\partial^j u}{\partial y^j} \Big|_{y=y_q}, \quad \psi_{p,i}(y) = \frac{\partial^i u}{\partial x^i} \Big|_{x=x_p}, \quad q = \overline{0, n_2}, p = \overline{0, n_1}, i, j = \overline{0, m-1};$$

$$u_{pqij} = \frac{\partial^{i+j} u}{\partial x^i \partial y^j} \Big|_{(x_p, y_q)}$$

і розв'язок $u(x, y)$ задачі (1)–(2) у прямокутнику $\Pi_{k,\ell}$ будемо шукати у вигляді

$$u(x, y) = u_{k,1}(x, y) = \sum_{p=k-1}^k \sum_{r=0}^{m-1} H_{p,r}(x) \psi_{p,r}(y) + \sum_{q=\ell-1}^{\ell} \sum_{s=0}^{m-1} h_{q,s}(y) \phi_{q,s}(x) - \sum_{p=k-1}^k \sum_{q=\ell-1}^{\ell} \sum_{r=0}^{m-1} \sum_{s=0}^{m-1} u_{pqrs} H_{p,r}(x) h_{q,s}(y) \quad (x, y) \in \Pi_{k,\ell}. \quad (5)$$

Значимо, що функції $H_{p,r}(x)$, $h_{q,s}(y)$, що визначаються рівностями (3)–(4), задовольняють наступні умови

$$H_{p,r}^{(s)}(x_t) = \delta_{p,t} \delta_{s,r}, \quad h_{p,r}^{(s)}(y_t) = \delta_{p,t} \delta_{s,r} \quad ; \quad 0 \leq r, s \leq m-1 \quad (6)$$

(δ_{ij} – символ Кронекера).

Оскільки $\phi_{q,s}(x)$ та $\psi_{p,r}(y)$ є слідами шуканого розв'язку та його немішаних похідних до $m-1$ порядку на вузлових лініях $x = x_p$ ($p = \overline{0, n_1}$), $y = y_q$ ($q = \overline{0, n_2}$), а сталі u_{pqij} ($p = \overline{0, n_1}$, $q = \overline{0, n_2}$, $i, j = \overline{0, m-1}$) є значеннями шуканого розв'язку та його частинних похідних у вузлових точках, то повинні виконуватися умови С.М. Нікольського (умови спряження):

$$\phi_{q,s}^{(r)}(x_p) = \psi_{p,r}^{(s)}(y_q) = u_{pqrs} = u^{(r,s)}(x_p, y_q), \quad 0 \leq r, s \leq m-1.$$

Безпосередньою перевіркою встановлюємо, що, з урахуванням (3)–(6), функція $u_{k,1}(x, y)$ ($k = \overline{1, n_1}$, $l = \overline{1, n_2}$) задовольняє умови

$$u_{k,1}^{(p)}(x, y) \Big|_{x=x_i} = \psi_{i,p}(y), \quad i = \overline{k-1, k}, \quad p = \overline{0, m-1};$$

$$u_{k,1}^{(q)}(x, y) \Big|_{y=y_j} = \phi_{j,q}(x), \quad j = \overline{\ell-1, \ell}, \quad q = \overline{0, m-1}.$$

Тоді функція

$$u(x, y) = u_{k,1}(x, y), \quad (x, y) \in \Pi_{k,1}, \quad \bigcup_{k,1} \Pi_{k,1} = \Omega$$

задовольняє умови (2) і є розв'язком рівняння (1), якщо

$$f(x, y) = L_{2m} u_{k,1}(x, y), \quad (x, y) \in \Pi_{k,1}, \quad \bigcup_{k,1} \Pi_{k,1} = \Omega$$

Значимо, що цей розв'язок належить простору $C^{m-1, m-1}(\Omega)$.

Слід відзначити, що при побудові точного розв'язку за формулою (5) виникає питання вибору функцій $\phi_{q,s}(x)$ та $\psi_{p,r}(y)$ і сталих u_{pqrs} , які повинні бути пов'язані між собою умовами узгодженості у точках перетину ліній ректангуляції незалежно від їх значень в інших точках і від вибору сталих u_{pqrs} . Таким чином, замінюючи функції $\phi_{q,s}(x)$ та $\psi_{p,r}(y)$ відповідними сплайн-інтерполяційними операторами та вибираючи певним чином сталі u_{pqrs} , отримуємо один з можливих алгоритмів побудови точного розв'язку, який належатиме потрібному класу диференційованості.

Чисельна реалізація.

1. Даний метод може бути узагальнений на випадок неоднорідних граничних умов.
2. Щоб побудувати розв'язок, який належав би до класу $C^{1,1}(\Omega)$, треба використовувати сплайн-інтерлінацію із застосуванням кубічних сплайнів класу C^1 або C^2 .
3. Невідомі сліди на лініях ректангуляції вибираються довільним чином із врахуванням лише умов спряження (умов Нікольського) на перетині прямих ректангуляції. При цьому параметри у вузлових точках (точках перетину прямих ректангуляції) вважаються довільними і за допомогою їх вибору можна спростити вигляд розв'язку.
4. Після побудови точного розв'язку згідно із запропонованим алгоритмом, до нього в кожному прямокутному елементі розбиття можна додати вираз $C_{i,j} [(x-x_i)(x-x_{i+1})(y-y_j)(y-y_{j+1})]^2$, в якому значення $C_{i,j}$ дозволять змінювати властивості точного розв'язку в усій області, не змінюючи клас диференційованості.

Для ілюстрації запропонованого методу наведемо наступні приклади.

Приклад 1. Знайдемо точний розв'язок рівняння

$$\Delta u = f(x, y), \quad (x, y) \in \Omega, \tag{7}$$

що задовольняє умову

$$u(x, y)|_{\partial\Omega} = 0; \tag{8}$$

$$\Omega = \Omega_1 \cup \Omega_2 \cup \Omega_3,$$

$$\Omega_1 = \{(x, y) | x_0 \leq x \leq x_1, y_0 \leq y \leq y_2\},$$

$$\Omega_2 = \{(x, y) | x_1 \leq x \leq x_2, y_0 \leq y \leq y_1\},$$

$$\Omega_3 = \{(x, y) | x_2 \leq x \leq x_3, y_0 \leq y \leq y_2\}.$$

Згідно з запропонованим методом розіб'ємо область Ω («швеллер») на п'ять прямокутників:

$$\Pi_{1,1} = \{(x, y) | x_0 \leq x \leq x_1, y_0 \leq y \leq y_1\},$$

$$\Pi_{2,1} = \{(x, y) | x_1 \leq x \leq x_2, y_0 \leq y \leq y_1\},$$

$$\Pi_{3,1} = \{(x, y) | x_2 \leq x \leq x_3, y_0 \leq y \leq y_1\},$$

$$\Pi_{1,2} = \{(x, y) \mid x_0 \leq x \leq x_1, y_1 \leq y \leq y_2\},$$

$$\Pi_{3,2} = \{(x, y) \mid x_2 \leq x \leq x_3, y_1 \leq y \leq y_2\}$$

і в кожному з них запишемо розв'язок задачі (7)–(8):

$$\begin{aligned} u(x, y) = u_{1,1}(x, y) &= \sum_{k=0}^1 \sum_{p=0}^1 \phi_{k,p}(x) h_{k,p}(y) + \sum_{\ell=0}^1 \sum_{q=0}^1 \psi_{\ell,q}(y) H_{\ell,q}(x) - \\ &\quad - \sum_{k=0}^1 \sum_{p=0}^1 \sum_{\ell=0}^1 \sum_{q=0}^1 u^{(q,p)}(x_\ell, y_k) H_{\ell,q}(x) h_{k,p}(y), \\ u(x, y) = u_{2,1}(x, y) &= \sum_{k=0}^1 \sum_{p=0}^1 \phi_{k,p}(x) h_{k,p}(y) + \sum_{\ell=1}^2 \sum_{q=0}^1 \psi_{\ell,q}(y) H_{\ell,q}(x) - \\ &\quad - \sum_{k=0}^1 \sum_{p=0}^1 \sum_{\ell=1}^2 \sum_{q=0}^1 u^{(q,p)}(x_\ell, y_k) H_{\ell,q}(x) h_{k,p}(y), \\ u(x, y) = u_{3,1}(x, y) &= \sum_{k=0}^1 \sum_{p=0}^1 \phi_{k,p}(x) h_{k,p}(y) + \sum_{\ell=2}^3 \sum_{q=0}^1 \psi_{\ell,q}(y) H_{\ell,q}(x) - \\ &\quad - \sum_{k=0}^1 \sum_{p=0}^1 \sum_{\ell=2}^3 \sum_{q=0}^1 u^{(q,p)}(x_\ell, y_k) H_{\ell,q}(x) h_{k,p}(y), \\ u(x, y) = u_{1,2}(x, y) &= \sum_{k=1}^2 \sum_{p=0}^1 \phi_{k,p}(x) h_{k,p}(y) + \sum_{\ell=0}^1 \sum_{q=0}^1 \psi_{\ell,q}(y) H_{\ell,q}(x) - \\ &\quad - \sum_{k=1}^2 \sum_{p=0}^1 \sum_{\ell=0}^1 \sum_{q=0}^1 u^{(q,p)}(x_\ell, y_k) H_{\ell,q}(x) h_{k,p}(y), \\ u(x, y) = u_{3,2}(x, y) &= \sum_{k=1}^2 \sum_{p=0}^1 \phi_{k,p}(x) h_{k,p}(y) + \sum_{\ell=2}^3 \sum_{q=0}^1 \psi_{\ell,q}(y) H_{\ell,q}(x) - \\ &\quad - \sum_{k=1}^2 \sum_{p=0}^1 \sum_{\ell=2}^3 \sum_{q=0}^1 u^{(q,p)}(x_\ell, y_k) H_{\ell,q}(x) h_{k,p}(y). \end{aligned}$$

$$\text{Функція } u(x, y) = \begin{cases} u_{1,1}(x, y), & (x, y) \in \Pi_{1,1} \\ u_{2,1}(x, y), & (x, y) \in \Pi_{2,1} \\ u_{3,1}(x, y), & (x, y) \in \Pi_{3,1} \\ u_{1,2}(x, y), & (x, y) \in \Pi_{1,2} \\ u_{3,2}(x, y), & (x, y) \in \Pi_{3,2} \end{cases}$$

належить класу $C^1(\Omega)$ і є точним розв'язком задачі (7)–(8) при правій частині $f(x, y) = \Delta u(x, y) \in L_2(\Omega)$. На рис.1 наведено графік отриманого запропонованим методом точного розв'язку задачі (7)–(8).

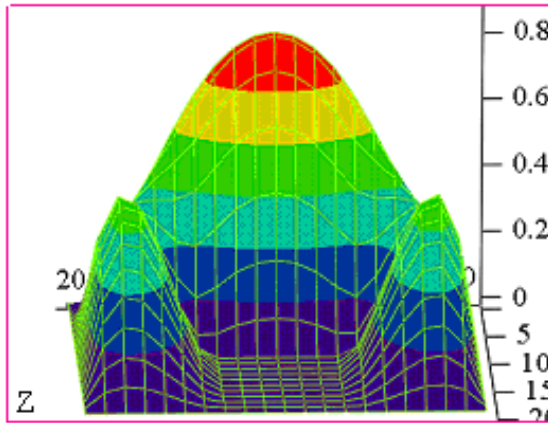

Рис. 1. Графічне зображення точного розв'язку (Приклад 1)

Безпосередніми обчисленнями перевіряємо виконання граничної умови та умов спряження на лініях $x = x_1$, $x = x_2$, $y = y_1$, які забезпечують неперервність самої функції $u(x, y)$ та її частинних похідних першого порядку, при умові, що неперервні і диференційовні функції $\phi_{k,p}(x)$ та $\psi_{\ell,q}(y)$, $k = \overline{0, 2}$, $\ell = \overline{0, 3}$, $p, q = \overline{0, 1}$ які можна взяти у вигляді кубічних ермітових сплайнів.

Приклад 2. Знайдемо точний розв'язок задачі (7) – (8) за умови, що область $\Omega = \Omega_1 \cup \Omega_2 \cup \Omega_3$,

$$\Omega_1 = \{(x, y) | x_0 \leq x \leq x_1, y_0 \leq y \leq y_2\},$$

$$\Omega_2 = \{(x, y) | x_1 \leq x \leq x_2, y_1 \leq y \leq y_2\},$$

$$\Omega_3 = \{(x, y) | x_2 \leq x \leq x_3, y_1 \leq y \leq y_3\}$$

являє собою Z-профіль.

Аналогічно попередньому розіб'ємо область Ω на п'ять прямокутників

$$\Pi_{1,1} = \{(x, y) | x_0 \leq x \leq x_1, y_0 \leq y \leq y_1\}$$

$$\Pi_{1,2} = \{(x, y) | x_0 \leq x \leq x_1, y_1 \leq y \leq y_2\},$$

$$\Pi_{2,2} = \{(x, y) | x_1 \leq x \leq x_2, y_1 \leq y \leq y_2\},$$

$$\Pi_{3,2} = \{(x, y) | x_2 \leq x \leq x_3, y_1 \leq y \leq y_2\},$$

$$\Pi_{3,3} = \{(x, y) | x_2 \leq x \leq x_3, y_2 \leq y \leq y_3\}$$

і в кожному з них запишемо розв'язок задачі у вигляді

$$u(x, y) = u_{1,1}(x, y) = \sum_{k=0}^1 \sum_{p=0}^1 \phi_{k,p}(x) h_{k,p}(y) + \sum_{\ell=0}^1 \sum_{q=0}^1 \psi_{\ell,q}(y) H_{\ell,q}(x) -$$

$$\begin{aligned}
& - \sum_{k=0}^1 \sum_{p=0}^1 \sum_{\ell=0}^1 \sum_{q=0}^1 u^{(q,p)}(x_\ell, y_k) H_{\ell,q}(x) h_{k,p}(y), \\
u(x, y) = u_{1,2}(x, y) &= \sum_{k=1}^2 \sum_{p=0}^1 \phi_{k,p}(x) h_{k,p}(y) + \sum_{\ell=0}^1 \sum_{q=0}^1 \psi_{\ell,q}(y) H_{\ell,q}(x) - \\
& - \sum_{k=1}^2 \sum_{p=0}^1 \sum_{\ell=0}^1 \sum_{q=0}^1 u^{(q,p)}(x_\ell, y_k) H_{\ell,q}(x) h_{k,p}(y), \\
u(x, y) = u_{2,2}(x, y) &= \sum_{k=1}^2 \sum_{p=0}^1 \phi_{k,p}(x) h_{k,p}(y) + \sum_{\ell=1}^2 \sum_{q=0}^1 \psi_{\ell,q}(y) H_{\ell,q}(x) - \\
& - \sum_{k=1}^2 \sum_{p=0}^1 \sum_{\ell=1}^2 \sum_{q=0}^1 u^{(q,p)}(x_\ell, y_k) H_{\ell,q}(x) h_{k,p}(y), \\
u(x, y) = u_{3,2}(x, y) &= \sum_{k=1}^2 \sum_{p=0}^1 \phi_{k,p}(x) h_{k,p}(y) + \sum_{\ell=2}^3 \sum_{q=0}^1 \psi_{\ell,q}(y) H_{\ell,q}(x) - \\
& - \sum_{k=1}^2 \sum_{p=0}^1 \sum_{\ell=2}^3 \sum_{q=0}^1 u^{(q,p)}(x_\ell, y_k) H_{\ell,q}(x) h_{k,p}(y), \\
u(x, y) = u_{3,3}(x, y) &= \sum_{k=2}^3 \sum_{p=0}^1 \phi_{k,p}(x) h_{k,p}(y) + \sum_{\ell=2}^3 \sum_{q=0}^1 \psi_{\ell,q}(y) H_{\ell,q}(x) - \\
& - \sum_{k=2}^3 \sum_{p=0}^1 \sum_{\ell=2}^3 \sum_{q=0}^1 u^{(q,p)}(x_\ell, y_k) H_{\ell,q}(x) h_{k,p}(y).
\end{aligned}$$

Функція

$$u(x, y) = \begin{cases} u_{1,1}(x, y), & (x, y) \in \Pi_{1,1} \\ u_{1,2}(x, y), & (x, y) \in \Pi_{1,2} \\ u_{2,2}(x, y), & (x, y) \in \Pi_{2,2} \\ u_{3,2}(x, y), & (x, y) \in \Pi_{3,2} \\ u_{3,3}(x, y), & (x, y) \in \Pi_{3,3} \end{cases} \quad (9)$$

належить класу $C^1(\Omega)$ і є точним розв'язком задачі, що розглядається, при правій частині $f(x, y) = \Delta u(x, y) \in L_2(\Omega)$, де $u(x, y)$ визначається формулою (9); на рис.2 наведено її графік.

Безпосередніми обчисленнями перевіряємо виконання граничної умови та умов спряження на лініях $x = x_1$, $x = x_2$, $y = y_1$, $y = y_2$, які забезпечують неперервність самої функції $u(x, y)$ та її частинних похідних першого порядку, при умові, що неперервні і диференційовні функції $\phi_{k,p}(x)$, $\psi_{\ell,q}(y)$, $k, \ell = \overline{0,3}$, $p, q = \overline{0,1}$.

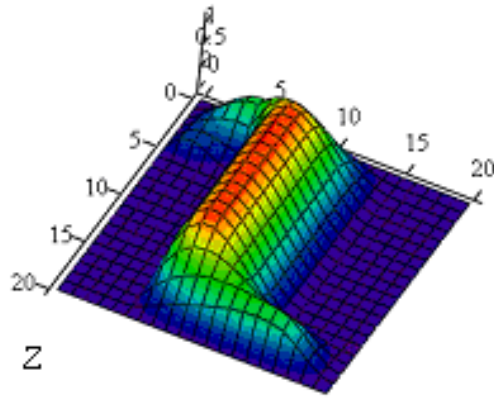

Рис. 2. Графічне зображення точного розв'язку (Приклад 2)

Висновок. Таким чином, запропонований в роботі метод отримання точних розв'язків крайових задач дозволяє отримувати точні розв'язки, які належать до класу $C^1(\Omega)$ і мають розривні другі похідні (не мішані) на лініях – сторонах сусідніх прямокутних елементів. В результаті права частина такої крайової задачі $f(x, y)$ буде мати розриви першого роду між елементами, тобто цей точний розв'язок належить класу $W_2^1(\bar{\Omega})$. Але ідея запропонованого методу дозволяє будувати точні розв'язки, які належать класу $C^r(\bar{\Omega})$ для випадку, коли $r \geq 2$. Реалізації цих випадків будуть присвячені наступні праці авторів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Литвин О.М., Лобанова Л.С. Про один метод побудови точних розв'язків крайової задачі для диференціального рівняння еліптичного типу в областях складної форми // Доповіді НАНУ. – 2011. – №7. – С.37–41.
2. Рвачев В. Л. Геометрические приложения алгебры логики. – Киев: Техніка, 1967. – 212 с.
3. Рвачев В. Л. К вопросу о построении координатных последовательностей // Дифференц. уравнения. – 1970. – № 6. – С. 1034–1047.
4. Рвачев В. Л. Теория R-функций и некоторые ее приложения. – Киев: Наук. думка, 1982. – 566 с.
5. Литвин О.М. Інтерлінація та інтерфлетація функцій і структурний метод В. Л. Рвачова. Мат. методи та фіз.-мех. поля. – 2007. – т.50, №4. – С.1–22.
6. Литвин О.М. Інтерлінація функцій та деякі її застосування. Монографія. Харків: Основа, 2002. – 544 с.